

den og døver; · hed som gammel, fyrig vin · hidser den og sløver *Sophus Bauditz* (2). Dog dybest tak er hylden. · Dens duft er mer end sang, · den er en damp af vellugt · i aftnens stille vang, · i den er fryden, freden · af sommer-saligheden *Kai Hoffmann* (33); det trolske lys som hyld i hvidt · i sommernattevinden *Piet Hein* (34), at det dufter af hylden i hegnene · hører også til højsommertegnene. · Og med duften af hedenolds hellige træ · mødes duften af dræ *K. L. Kristensen* (35). Nu blander hylden · sin duft med linden, · himmelsk krydret · er julivinden *Valdemar Vester* (36), hyldens duft er sød og sjælden, · sær og stærk som en gammel sang · sunget i mørke engang *Holger Rasmussen* (37), hyldens åbne skærme · har duft af nybagt brød *Sophus Michaëlis* (38), og hyldetræets blomster var · – ved grå og frønnet gav · som vellugt-svangre offerkar, · hvem løvets svale hænder bar *Ebbe Jahn-Nielsen* (39). Nu breder hylden · de svale hænder · mod sommermånen *Johs. V. Jensen* (40) – hvorfor vender hylden · de blege ansigter mod månesløret, · hvorfor er Danmarks nætter så hvide · og mættede af lys vildskab? *Bodil Bech* (41).

Hyldetræets kuppel · hvælver sig · over et dunkelt mørke · af stilhed og duft · og søde hemmeligheder. . . en dybgrøn bølge, · der løfter de hvide blomsters · lysende gopler (42); lad hyld med solen dreje · sit gryngrå blomsterskjold *Ludvig Holstein* (43), hyldens hvide, duftende garnnøgle *Robert Corydon* (44). Kommer jeg til hyldens hvide blomstertræ, · ser det stå som summen af en duftfyldt sommer – , · standser jeg som pilgrimmen og synker træet i knæ · under hylden, hvor en blodig solild flammer *Emil Bønnelycke* (45). Sund og sød som aftenmælken · fråder hylden gullighvid, · svulmer liflig, sval og saftig · i den tørstigtørre tid; · som en mild og frugtbar moder · giver alle sine goder · til sit barn med hånd og hjerte, · modig, stille, god og blid *Niels Jeppesen* (46), under hyldens ubevægelige skumflager · kvalt i duft, · i gennemtrængende tyshed *Tove Meyer* (47). Se, disse hvide blomsterparasoller · har ingen præster – de har kun en Gud – · de stirrer op, så snart de springer ud. – · De hvide blomsterskærme skygger skjolder · de gennemlyste blades tynde hud. · Snehvide solspejle, der ydmygt folder · sig sammen, når det regner, thi de véd, · i regnvejrdrysser hyldens stjerner ned *Hakon Holm* (48); og hyldens blomster er hvide · som brysterne her bag dit lette lin *Orla Bundgård Povlsen* (49), se hylden har stjerner af mælkevejsstøv · drysset ned fra det natlige blå *Poul Søren-*

sen (50), stjerner · fra hyldebuskens hvide blomsterdrys · lå i dit mørke hår som spæde kys · – og det er kys, jeg meget nødig fjerner *O. J. Riisberg Jensen* (31), hyldens bitre stjerner drysser, · hvor hun sidder – · stjernesked, der glider tyst mod hendes hat *Jørgen Vibe* (51); nu drysser hylden, · den tusindstjernede, · de tusind stjerner · ned for vor fod *Jørgen Emborg* (52). I dugfaldsmulmet, når alting tier, · udander hylden sin stærke sjæl. · · Fra hyldekronernes himmel falder · en stjernebyge med plet ved plet *Chr. Stub-Jørgensen* (53), så hvid og stille står den · mod luftens mørke blånen, · som om en hvisken når den · fra stjernerne og månen *Olaf Gynt* (54). Det grønnes tålmodig år for år, · og når det tænder sine stjernebyer · og bli'r et grønt lysende univers, · ser jeg kun det *Orla Bundgård Povlsen* (55). Har mælkevejen spildt sit stjernestøv · udover hyldens dunkelgrønne løv? · Er disse store, hvide blomsterstande · en sønderreven pagt med himlens lande? · · En nonne er du mellem blomsters hær · blegt smilende i juninatens skær. · · I dine dufte fik vor stamme dåben. · Du burde ha' et felt i Danmarks våben *Vilh. Bergstrøm* (56).

Udenfor i hegnet · vånder sig og stønner · hyldens hæse grene · som i hændervriden *Thøger Larsen* (57), hylden vender de sorte · skærme forpint mod jorden *Mogens Jermiin Nissen* (58); (på kæmpehøj) en gammel hyld med runken bark · gror vildt derpå, · en vreden, knudret gammel knark, · som står og lader tiden gå. · · Her suser som med oldtidsrøst · hyld helligtræ, · · her mødes sælsomt før og nu · ved høj og hyld *K. L. Kristensen* (59).

Otto Andersen, Hyld (24); Olaf Andersen (60); St. St. Blicher, Hyld (61); Alex Garff, Hyldediget til årets studenter (62); A. J. Gejlager, Hylden blomstrer i hegnet (63); Hedeveg Herlov-Hansen (64); Kai Hoffmann, Hylden (33); Lauritz Larsen, Midsommertræet (65); Mads Ledet, Hylde-træet (66); Arnt Møller, Det blomstrende træ (67); Karen Plovgaard (68); Ivan Rønn, Hylden (69); Hans Hartvig Seedorff, Blomstrende hyld (70); Jørgen Vibe (71); Maja Aagaard, Blomstrende hyld (72); Kirsten Aakjær, Hylden (30).

LITTERATUR: (1) 486 28/6 1950; (2) 51c 155,262; (3) 259b 2,75; (4) 725 13/6 1945; (5) 100 digte 1948, 75f; (6) 351 56,1956,69; (7) 269b 2,124; (8) 821r 79f; (9) a 433h 1916,180; b 433s 77; c 433m 64; (10) 735f 63; (11) 213 51; (11b) 455 21/6 1976; (12) 730b 150; (13) 821j 24; (14) 760 277; (15) 665k XII.2; (16) 63 59f; (17) 203c 81f; (18) 1002h 11; (19) 807 166; (20) 523 26; (21) 648 6; (22) 962c 43f; (23) 659 3/7 1950; (24) 29

Hyldeblomster. (ES).

81f; (25) 826 27 jf. 49; (26) 707b 11; (27) 602 23/1 1943; (28) 561h 15; (29) 530d 9f; (30) 1003 39-41; (31) 435b 28,58; (32) 530c 14; (33) 386f 51f; (34) 361c 67; (35) 490i 64; (36) 65 3/9 1944; (37) 746 70; (38) 600c 126; (39) 425b 22; (40) 433g 190 sml. 135 12/7 1961; (41) 52 35; (42) 65 31/3 1948; (43) 397c 106; (44) 132c 84; (45) 115 100; (46) 439b 38f; (47) 598d 56; (48) 392b 140-42; (49) 731 20f; (50) 888 49; (51) 967f 27; (52) 215 24; (53) 867b; (54) 316 42; (55) 731b 65; (56) 62 17f; (57) 530e 24; (58) 649b 25; (59) 490b 32; (60) 27c 14f; (61) 78c 28f (1844); (62) 295c 23f; (63) 297b 41f; (64) 371 30f; (65) 529c 85; (66) 534 23; (67) 621 21f; (68) 724 21f; (69) 787; (70) 821j 15; (71) 967f 23,27; (72) 1000 32f.

Sommerhyld, *Sambucus ebulus*

Den 30-180 cm høje staude har i juli-august tregrenede skærmformede toppe af rødlighvide

blomster; frugterne sorte. Oprindeligt indført fra Sydeuropa som lægeplante og har enkelte steder kunne vedligeholde sig med vidt omkringkrybende rødder.

Sommerhyld 1546ff, *attik* o. 1530-1906, *attikhyld* 1793-1821 af græsk aktê, gammelt navn til hyld med uvis betydning (1).

Begyndelsen af 1400-t: rodsaften blandet med olie og vin drikkes for vattersot; får patient med mavesår (?) opkastning efter at have spist pulveriseret sommerhyld og kulsukker (s. 85), dør han; saften af bærrerne (?) blandet med honning og hvedemel lægges på sår, indtages med bregne i øl for fistler; anvendes til plaster på syge kirtler (2).

Henrik Smid 1546ff (3): dekokt af forårets unge spirer blandet i maden virker mod forstoppelse, vinafkog af spirer eller blade og tilsat honning drikkes mod »kold hoste«, renser brystet og udskiller alle seje vædsker. Vinafkog af roden gi-